

ת"פ (תל אביב) 32539-12-23 - מדינת ישראל נ' שמעון ביטון

ת"פ (תל-אביב-יפו) 32539-12-23 - מדינת ישראל נ' שמעון ביטון מחוזי תל-אביב-יפו

ת"פ (תל-אביב-יפו) 32539-12-23

מדינת ישראל

על-ידי ב"כ עו"ד איריס פמיליה-פוגל

נגד

שמעון ביטון

על-ידי ב"כ עו"ד רונה שוורץ

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו יפו

[26.11.2024]

בפני כבוד השופט שמואל מלמד

החלטה

במסגרת הדיון שהתקיים היום ניתן צו המורה על הפסקת ההליכים בעניינו של הנאשם, וכן הועמד הנאשם בדרכי טיפול על-פי חוות הדעת שניתנה מאת וועדת האבחון מיום 20.2.24.

במסגרת הדיון, הצדדים היו חלוקים לגבי השאלה האם יש מקום לקבוע תקופה מירבית למשך הצו, ואם כן - מה משכו.

לאחר שהצדדים טענו, הסכימה המאשימה כי תיקבע תקופה מירבית, וזאת מבלי שייקבעו מסמרות בעניין לגבי עצם הצורך בקביעה כזו, אולם עתרה כי התקופה המירבית תהא התקופה הקבועה לענישה בתיק. מנגד, הסנגורית עתרה לקבוע כי התקופה המירבית תהא תקופה של משך המאסר שיכול והיה מוטל על הנאשם אילו היה נדון לעונש מאסר.

ב"כ הנאשם טענה כי יש להגביל את התקופה המירבית כפי שהיא קבועה בחוק לטיפול בחולי נפש לתקופה המירבית במקרה שלנו, ואולם נוכח העובדה כי הרציונאל באנשים שהופסקו ההליכים בעניינם לפי חוק הסעד, היא תקופה ארוכה, שבמהלכה הנאשם נמצא תחת הצו, הרי שיש מקום לקצר את התקופה לתקופת המאסר, ולא להטיל עליו צו לתקופה המירבית.

ב"כ הנאשם טענה כי התקופה צריכה להיות מידתית, כפי שנקבע בהחלטת כב' הנשיא ברק בבית המשפט העליון, עת הוא דן בצורך בהגבלת תקופת הצו, וקביעתו כי משך הזמן של הצו צריך להיות מידתי ולהלום את הנסיבות האישיות של עובר החוק.

במקרה הנוכחי, ב"כ הנאשם סבורה כי הצו צריך להינתן לתקופה בת שנתיים, מועד בו תתכנס וועדת האבחון הנוספת ולדון בעניינו של הנאשם.

מנגד, הפרקליטה סברה כי יש מקום לתקופה המירבית, שכן לתקופה זו יש הגבלה בחוק לטיפול בחולי נפש, והרציונאל הוא שבמהלך התקופה הנאשם ייבדק על-ידי וועדת האבחון. אין הגבלה על משך הזמן שהועדה יכולה להתכנס, וככל שיידרש, הוועדה יכולה להתכנס באופן מדי.

לאחר ששמעתי את הצדדים ואת טיעוניהם, אני סבור כי יש מקום להורות כי התקופה המירבית תהא התקופה הקבועה בחוק, כפי שנקבע בחוק לטיפול בחולי נפש. מדובר במצב שבמסגרתו חוק הסעד שותק בדבר התקופה המירבית, וככל שבית המשפט עושה היקש לחוק טיפול בחולי נפש, אין מקום לעשות הבחנות כפי שעותרת ההגנה. עתירת ההגנה לקצר את התקופה מחשש שהצו אינו מידתי אינה נתמכת ברצונאליים של חוק לטיפול בחולי נפש. משכך הם פני הדברים, אני קובע כי התקופה המירבית תעמוד על פי התקופה הקבועה לעבירה בחוק, קרי 15 שנים. המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים ולועדת האבחון לפי חוק הסעד. ניתנה והודעה היום כ"ה חשוון תשפ"ה, 26/11/2024 במעמד הנוכחים.